

[Undervisningsministeren]

se at få sat gang i en frugtbar udvikling inden for vores i øvrigt udmærkede folkeskole.

J. K. Hansen (S):

Vi har lige siden folkeskoledebatten den 6. november 1986 ventet i stor spænding på det af hr. Ole Vig Jensen bebudede forslag om ændringer og tiltag på folkeskoleområdet. Nu er det bebudede udspil fra de Radikale så kommet, dateret den 30. januar 1987 og udmøntet i et 7-punktsforslag, hvori der opfordres til initiativer til et landsdækkende, lokalt forankret udviklingsarbejde omkring folkeskolen. Det kan næsten ikke siges bedre, må jeg indrømme. Ja, så tales der oven i købet om en gennemgribende ændring af folkeskolen. Om det sidste vil jeg sige: ja ja, tøv nu lige en kende!

I en leder i Folkeskolen nr. 5, den 29. januar 1987, fremhæves de Radikale som den store forløser på det folkeskolepolitiske område. Der er jo talt en del om forløsninger og fødsler i dag, så vi kan godt blive i det samme billede. Hvis hr. Ole Vig Jensen den 6. november kendte sit barn – jeg vil indrømme, at det kan være svært, når barnet er i moders liv, at vide, hvordan det egentlig vil udvikle sig – men hvis hr. Ole Vig Jensen kendte sit eget forslag, sit barn, ved denne debat den 6. november sidste år, så må han nok erkende, at han faktisk har forsinket forløsningen et antal måneder, nemlig siden den 6. november.

Nu er forløsningen så kommet, og selv om den er blevet forsinket, er den ikke blevet det, som vi kan kalde en elefantfødsel. Det er faktisk blevet et ganske normalt barn, og ærlig talt synes jeg, at barnet er værd at tage til sig og tage under behandling. Det skal vi gerne gøre, fordi det barn, som nu er blevet forløst ved de Radikales hjælp, er næsten identisk med de forslag, som vi i Socialdemokratiet har stillet, og de krav, som vi stillede under forespørgslen den 6. november 1986. Jeg skal erindre om det dagsordensforslag, som vi stillede, og som hr. Ole Vig Jensen forhindrede kom til afstemning. Det havde følgende ordlyd i sit første punkt:

»... at give folkeskolens formålsparagraf gennemslagskraft ved at sørge for, at der er tilstrækkelige midler til rådighed for folkeskolens videre udvikling.«

Det står næsten på samme måde i det radikale forslag i dag.

For god ordens skyld skal jeg da også henlede opmærksomheden på, at de Radikale også forhindrede vores forslag til en ny tekstanmærkning nr. 100 på finansloven 1987 i at komme til afstemning. Vi sagde her, at undervisningsministeren skulle bemyndiges til at opprioritere forsøg og udviklingsarbejde i tilknytning til tanker om en helhedsskole. Jeg indrømmer, at ordet helhedsskole ikke rigtig kunne bruges ved anvendelse af midlerne til forsøg og udviklingsarbejde inden for folkeskolens område.

Nu kunne man da spørge de Radikale, hvorfor de Radikale i 1986 gik imod vore to forslag, som er meget nær identiske med de Radikales 7-punktsforslag. Måske er det, fordi 1987 er et særligt år.

Men når dette er sagt, så vil jeg sige, at vi gerne i uddannelsesudvalget vil drøfte de 7 punkter med henblik på at fremme udviklingen omkring fremtidens skole. Ingen af de tanker, der ligger i de syv punkter, som de Radikale her har opstillet, er os særlig fjerne.

Vi vil da også gerne medvirke til at skaffe de 100 mill. kr., som vi forstår de Radikale foreslår, og som vi oven i købet forstår at de måske medbringer som en særlig barselgave. Jeg forstår, at regeringen har et par problemer med at modtage en sådan barselgave, men det vil vi gerne hjælpe de Radikale med, og vi vil gerne hjælpe de Radikale med at bruge den på den rigtige måde, ganske som de Radikale foreslår, nemlig til den ønskede udvikling i folkeskolen.

Så må vi se, om undervisningsministeren vil vedkende sig barnet og den medbragte barselgave. Men vil regeringen ikke det, foreslår jeg, at vi selv tager barnet til os, så skal vi såmænd nok få det til at vokse sig stort og dejligt, således at vi sammen får lagt rammerne for det, vi kan kalde fremtidens skole.

Kirkegaard (KF):

At det er lykkedes i kraft af samarbejdet mellem regeringen og Det Radikale Venstre omkring finansloven for 1987 at sikre nogle penge til forbedringer inden for folkeskolens område, skal bestemt ikke beklages fra konservativ side. Tværtimod anser vi folkeskolen for den vigtigste uddannelsesinstitution i Danmark, og vi ser den meget gerne forbed-